

ningerne til den nye Bygning, men ikke desto mindre er Overlaget baade hos den ærede Forslagsstiller og hos Fleertallet blevet det samme, som det var før. Den hele Fremgangsmaade her med Hensyn til denne Bygning er jo aldeles afvigende fra, hvad vi ellers pleie at gjøre. Hver Gang vi ellers skulle foretage noget som helst Bygningsarbejde, stort eller lille, pleie vi at have Planer for os og prøve, om de virkelig ere sparsommelige, og om der er Rimelighed for, at man kan komme ud af det med de Summer, som Overslagene lyde paa; men noget Saadant ligger jo slet ikke for her. Der laa for Commissionen en Plan, som den billigede; den var beregnet paa 500,000 Rd., og derefter var det, at Commissionen stillede sit Forslag. Men denne Plan er man nu kommen bort fra, nu have vi aldeles Intet, hverken Plan eller Overlag, og desuagtet gaaer man hen og siger, de Fordringer ville vi have opfyldte, og Saameget maa det koste. Hvis det nu ikke kan skee, hvem er det saa, der skal udrede de Bekostninger, som ville gaae med udover det foreslaaede Beløb? Et Arbejde, der er halvt fuldendt, vil man ikke lade blive staaende, og man vil komme til os og sige, have I sagt A, maae I ogsaa sige B; nu maae I ogsaa fuldende det. Det vil blive os, der komme til at betale, og det er heller ikke uden Exempel, at Sigt kan skee; begge de Gange, der har været bygget ved Theatret, har der været betydelige Overstridelser, og begge Gange have vi maattet give Pengene til. Vi ere altsaa ikke sikke paa, at det Beløb, som her er anslaaet, bliver det laveste, men vi kunne komme til at yde et meget betydeligt Tilskud. Skulle vi have en ny Bygning, skulde vi idetmindste have Planer liggende for os, at vi kunde prøve dem omhyggeligt og grundig, inden vi gik videre. Man har henviist os til, at Rigsdagens Stemme ogsaa skulde høres ved Planernes Bedømmelse. Ja, det skulde man vel mene, at Rigsdagen burde høres derover. Men paa hvad Maade er det, at Rigsdagen skal høres? Det er derved, at Regeringen udnævner En af hvert Thing til at stemme med i den Commission af mange forskellige Personer, som Planerne skulle forelægges. Er det en Maade, som er passende

for Rigsdagen? Dernæst siger man, at der skal komme store Tilskud fra andre Sider, fra Communen og fra Private; men er det det Almindelige, naar vi ville have et saadant Foretagende fremmet fra en anden Side, at vi da først bestemme vort eget Tilskud og saa vente, at der fra andre Sider kommer saa og saa Meget, eller at vi sige: kommer der saa Meget ind, give vi saa Meget til? Nei, vi vente, indtil der fra de andre Sider foreligger os bestemte Tilbud. Saaledes have vi f. Ex. gjort ligeoverfor Communerne i Randers og Horsens, dengang der var Tale om, hvorvidt deres Skoler skulde nedlægges eller ikke. Da holdt vi Spørgsmaalet hen, indtil der fra Randers og Horsens Communer kom bestemt Tilbud om, hvormeget de vilde yde, og da dette Tilbud var kommet, besluttede man i Folkethinget, at man i Horsens vilde bygge og i Randers modtage den Bygning, der blev tilbudt, og saa fortsætte de lærde Skoler der, og i Forhold til de Offre, som dengang skete fra disse Communer, er det Offer, som her kræves af Kjøbenhavns Commune, ingenlunde for stort. Kjøbenhavns Commune er i Forhold til dem saa stor og saa rig, at det, som her kræves, slet ikke forholdsvis er Mere end det, der dengang krævedes af hinc. Det kongelige Theater kan fra Statens Standpunkt meget godt blive ved at udføre sine Skuespil i den Bygning, som nu staaer der. Dette har man nu gjort i en Række af Aar, og naar vi nu skulde fravige det, skulde der dog være en paatrængende Nødvendighed derfor. Med Hensyn til Pladsens Rummelighed, da er denne jo tilstrækkelig, den ærede Forslagsstiller indrømmer selv i sin Deel af Betænkningen, at der ikke for Tiden af den Grund er nogen paatrængende Nødvendighed for en ny Theaterbygning; thi Theatret er desværre ikke saa fyldt, at der ikke skulde kunne være Plads til flere. Der er for Tiden en Gjennemsnitsindtægt af omtrent 800 Rd., men der kunde være en Indtægt af 12 à 1400 Rd., saa det er et gyldigt Bevis for, at Pladsen er tilstrækkelig til det nuværende Krav (Modsigelse). Jeg siger 12 à 1400 Rd.; thi der foreligger en bestemt Udtalelse fra Regeringens Side for Rigtigheden heraf. Derimod indrømmer jeg, at der er en anden Side,